

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg Slot 1
1218 København K

Dato: 15. november 2017
Kontor: Enheden for Internatio-
nalt Politisamarbejde
Sagsbeh: Katrine Hjortnæs
Sagsnr.: 2017-0030-0409
Dok.: 548373

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 79 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. oktober 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Anders Sparholt Jørgensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 79 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren oplyse, om det er korrekt, at kriminelle udlændinge der ikke kan udleveres til deres hjemland, på trods af at der er tale om et EU-land, kan bevæge sig frit rundt i Danmark på ubegrænset tid?”

Svar:

Der henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 78 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Justitsministeriet har herudover til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”Udlændinge- og Integrationsministeriet kan indledningsvis henvise til Justitsministeriets supplerende besvarelse af spørgsmål nr. 655 (Alm. del) af 16. oktober 2017.

Som det fremgår heraf, vil Udlændingestyrelsen – såfremt Udlændingestyrelsen finder, at de pågældende EU-statsborgere kan udvises – samtidig skulle tage stilling til, om en udsendelse på grund af forholdene i hjemlandet vil være i strid med udlændingelovens § 31.

Udlændinge, der er udelukket fra opholdstilladelse, men som på grund af det såkaldte refoulementsforbud, jf. udlændingelovens § 31, ikke kan udsendes som følge af risikoen for overgreb i hjemlandet, opholder sig her i landet på tålt ophold.

Det ændrer dog ikke ved, at de pågældende udlændinge skal udsendes, så snart muligheden herfor måtte opstå, f.eks. fordi forholdene i hjemlandet ændrer sig.

Der kan – som følge af Danmarks internationale forpligtelser – ikke ske frihedsberøvelse af en udlænding alene af den grund, at udlændingen befinder sig her i landet på tålt ophold.

En udlænding, der befinder sig her i landet på tålt ophold, skal som udgangspunkt pålægges opholdspligt i et bestemt indkvarteringssted (Udrejsecenter Kærshovedgård), jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 8, 1. pkt., og daglig meldepligt hos politiet i det pågældende center, jf. § 34, stk. 4. Formålet hermed er, at myndighederne løbende har kendskab til den pågældendes opholdssted, således at der kan ske udsendelse, så snart muligheden herfor opstår. Det er ministeriets opfattelse, at det også vil gælde, hvis de pågældende EU-statsborgere befinder sig på tålt

ophold her i landet.

Om udvisningsspørgsmålet kan det i tillæg til Justitsministeriets supplerende besvarelse af spørgsmål nr. 655 (Alm. del) af 16. oktober 2017 oplyses, at det følger af udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3, at en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan udvises, hvis andre hensyn til den offentlige orden, forholdet til fremmede magter, sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde eller hensynet til Schengenlandenes offentlige orden tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet. Udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens § 2, stk. 1 eller 2 (EU/EØS-statsborgere og deres familiemedlemmer), kan dog ikke udvises på grund af hensynet til Schengenlandenes offentlige orden eller forholdet til fremmede magter.

EU-Kommissionen har i en meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 2. juli 2009 om retningslinjer for en bedre gennemførelse og anvendelse af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område udtalt sig om, hvad der nærmere ligger i hensynet til den offentlige orden. Det fremgår heraf bl.a., at tidligere adfærd kun må tages i betragtning, når der er sandsynlighed for, at personen gentager sine strafbare handlinger, og at truslen skal være tilstedeværende på det tidspunkt, hvor den restriktive foranstaltning (i dette tilfælde udvisning) vedtages af de nationale myndigheder eller efterprøves af retsinstanserne. En tidligere straffedom må kun tages i betragtning, såfremt de omstændigheder, der førte til den pågældende dom, er udtryk for en personlig adfærd, der indebærer en aktuel trussel mod den offentlige orden. Beslutningen skal baseres på vurderingen af den pågældende persons adfærd i fremtiden. Antallet og typen af domme, som den pågældende person tidligere er idømt, og i særdeleshed de begåede lovovertrædelsers grovhed og hyppighed udgør et væsentligt element i denne vurdering. Det er yderst vigtigt at tage hensyn til risikoen for ny kriminalitet, men det er ikke tilstrækkeligt, at der er en svag mulighed for nye overtrædelser.”